

1926-12-04

AFSENDER

Ellen Sawyer

MODTAGER

Louise Brønsted

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Johannes Nicolaus Brønsted var gæsteprofessor i USA flere gange i årene omkring 1926.

Ellen Sawyer var gift i Bosten og boede der i en årrække, indtil manden døde.

Det vides ikke, hvem Peter, Teddy Richardo, Lonney, Lockshaal og Rolfe var.

Christian Caspersen blev kaldt Max. Ellen Sawyer hilser "alle tre". Det er uklart, hvem Johannes Nicolaus og Louise/Lugge Brønsted fulgtes med i USA. Deres datter, Ellen, var tilsyneladende i Kerteminde, mens forældrene var bortrejst.

Modtagersted:

116 Bishop Street New Haven Conn. USA

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB3791

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til Østfyns Museer fra en efterkommer af Louise Brønsted

TRANSSKRIFTION

[På kuvertens forside:]

Mrs. J. H. Brønsted

116 Bishop Street

New Haven

Conn.

U.S.A.

[I brevet:]

4-12-26

Kære lille Lugge!

Glædelig Jul, I tre derovre i det fremmede Lands! Gudskelov alligevel ["alligevel" overstreget], at det kun er midlertidigt! For det er jo for langt væk - endnu da! For naar der en Gang bliver daglig Flyverute, som ikke ligger og dratter ned i Vandet, - saa bliver det jo ikke saa langt.

Jeg haaber at du ikke aabner min lille Pakke inden Juleaften, - heller ikke dette Brev. Men glem ikke at give mig nøje Besked om, hvad I synes om min Gave, naar I har læst den. Jeg er nemlig meget spændt paa det.

Det bliver jo nok en lidt underlig Jul for jer, - men mon ikke I vil finde, at det næsten er som det slet ikke er Jul. Man har ondt ved at komme i den rette Stemning - derovre ["- derovre" indsat over linjen]. Det kommer sikkert af, at Lyset er forkert, - Dagen er for lang og lys, og Solhverv er ikke en stor og glædelig egivenhed, som her. I Stockholm, hvor Dagene jo er endnu kortere, der har jeg altid følt Julen næsten som man følte den som Barn. Julen er som en Skæbne, - som et Vejr, noget som man man ikke vilde kunne komme udenom. Det er ikke som det er en af Mennesker konstrueret Fest. Den ligger i Luften og man bøjer sig for det. Med stor Fornøjelse naturligvis. - Man føler, at naar hver eneste nok saa ringe lille Svensk klæder sig i Julegaver, saa er det ikke for Kundernes Skyld, men fordi det **maa** være saadan. Jeg har sommetider tænkt at det var Massesuggestion, - men det tror jeg nu ikke alligevel. ["alligevel" indsat over linjen] Jeg tror heller ikke det syldes udelukkende Svenskernes Temperament, - jeg tror tror altsaa nu, at det er et ganske naturligt Udslag af Glæde over Solhvervet. At fejre Juk ved Aquator vilde da forekomme ganske absurd. Undskyld denne lange Redegørelse Lugge, hvor var jeg henrykt over dit Bostonbrev. Sendte det straks til ... Det er saa underligt, og saa kært at tænke paa, at du nu har ligesom lidt Indblik i mine 13 Udlændighedsaar. Nu synes jeg jo blot at du skulde opleve det altsammen - gaa med mig i Franklin Park, - tage tage Mattapan Sporvognen ud til Blue Hills, se vores Hjem i Columbia Road og besøge East Andover. Og Biblioteket, som jeg holdt saa meget af, - ja der var du

jo. Og hvor morsomt at du var sammen med Helen. Det har nok været en stor Begivenhed for hende. Det var nu morsomt om du kunde besøge hende i Februar, hun kunde rigtig vise dig Boston. Saa kunde du ogsaa besøge Nelly Tailor - hun bor ganske nær Billy. Hun var min nabo og bedste Veninde i mange Aar. - Peter hører jeg saa lidt om. Hvad laver han?? Og hvor var det morsomt at høre om Magisterens fine Modtagelse i Harvard.

Nej, jeg traf aldrig Teddy Richardo, - jeg ved ikke hvorfor, - det traf sig nu ikke saadan. Men Lonney og Lockshaal og Rolfe, om du træffer dem. Men de er sagtens i helt andre Brancher. Jeg glæder mig allerede til dit næste Brev.

Las'es er i København. Vi synes nu at Besen har det helt godt forholdsvis. Humøret er da langt bedre og hun er ikke nær saa pirren synes jeg. Jeg tror nu, at det er et stort Held at Kjeld Tutein er der. Han er jo en henrivende Fyr og umaadelig rar ved Besen. Et lidt fremmed Element i hjemmet er nu sommetider godt, - i dette Tilfælde tror jeg glimrende. - Besen glæder sig til at skrive og fortælle om Mors Grav, som er saa smuk i Vinter, saa det vil jeg lade hende fortælle. - Hos Junges er dret en af de gode Perioder. Han drikker ikke, har arbejde og nøder pænt med Pengene. Junge siger han er saa ualmindelig sød hjemme i denne Tid. Saa puster stakkels Junge og faar igen lidt Mod paa Tilværelsen. I Søndags var hun og jeg i Odense hos Drude - inviteret. Vi havde saadan en hyggelig Eft. og Aften. Prof. var der, saa vi diskuterede Tilværelsens Gaade hele Tiden og spiste fin Mad og drak fin Vin til. Det var yndigt. -

Jeg virker voldsomt med Julegaver. laar maler jeg Lerskaaler - har 12 færdige, - de er virkelig saa pæne. Samt Kageskaaler og Glaskaaler til Piger, - (jeg har fem Piger at give til) Grethe skal have et stort Fotografi efter det Maleri af Mors Mor som Max har. Det er henrivende og i en smuk gammeldags Ramme. Samt Las og Achton Friis Bogen, - samt mit Forskærertøj oppudset - samt en Bunke Smaating. Lille skal have en stor fin Dukke, jeg lader Tøjet sy, saa den kan klædes af og paa. Be skal have en Lommetørklædemappe (den er færdig) som den jeg lavede til Thøgers Fødselsdag.) Thøger skal have et graat af mig selv strikket Silkeslips. - Puf og Kjeld do Muffedisser. Saa du ser jeg virker. Jeg rejser Lillejuleaften. Jeg vil savne det lille hyggelige Jule..., jeg plejer at have hos dig. Jeg glæder mig jo svært til at komme op til min lille Familie, - men her bliver jo [indsat langs venstre margen s. 4:] Julen vemodig. Vi lægger alle Kranse derud. Jeg lægger en fra Dig, lille Lugge. - De skal hænge omkring paa Gelænderet og være af værende Grønt

[Indsat i venstre margen s. 3:] Vi har stadig fremkommelige Veje og ingen

Sne. "Guskilov." Nu 1000 Hilsner og Kompliment og ... til jer alle tre fra
jeres Elle